

Rodinný výlet. Opravte účelově vytvořený text.

Včera brzy ráno jsme vyjeli na rodinný výlet. Měli jsme strach aby jsme nezaspali, ale šťastně jsme hned po rání kávy vyrazili obdivovat rané baroko. A nejen baroko. Chtěli jsme vidět také památky z doby renesance, klasicizmu – my Pětihlasové máme totiž historii rádi. Jen bratranec Jakub že prý nás počká v Domě U dvou slunců. Řekli jsme rázně: Ty jsi snad rozum ztratil zrádče výpravy naší! Což jsi již zapoměl kde historie raší? Pomátl jsi se snad?“

A Jakub: „Nejdřív tedy hrad.“

Jeli jsme tedy na Hrad a potom ještě na Hrad rožemberk. Shlédli jsme palác Kinských i zámek Hluboká nad Vltavou. Prohlédli jsme si zámek Hrubý Rohozec, Prašnou bránu, betlémskou kapli, kapli svatého Kříže. Také klášter františkánů a cisterciáků. A také klášter Anežský!

Babička chtěla vidět Letohrádek Bertramka a teta Chrám svatého Jakuba. „Od tamnějšího Jakuba by jsi se měl učit,“ děla.

„Proč se ale mučit“ na to Ela (také děla).

Odpoledne jsem prohlédli Lázně Bělohrad a lázně Mariánské. Prošli jsme se po Třídě Konstantina Biebla a také po náměstí svornosti. Cestou domů jsme navštívili punkevní jeskyně, obdivovali Moravský kras (v tajuplných moravských lesích,/které/ nejeden básník opěvoval ve svých pracech. Ela však už nebyla sto dojít ani k Jeskyni šipka. A ani slyšet už nechtěla nic o Jeskyních Koněpruských (kam tak rádi chodí náš koněpruský strýc a jeho tři koněprusští bratři).

„Také sice chodí ráda – kamkoli – se svými třemi bratry i svými dvouma sestrami, ale dnes už nevylezu ani na Horu Říp ani na Králický sněžník. Nejsem žádný Sokol, jako teta Běta ani akademik jako děda Eda.“

Vraceli jsme se domů a nad hlavami nám občas prolétl Meteor. „Víte že na Měsíci je moře Klidu?“ zeptal se Jakub. „Nebylo by špatné, tam někdy spočinout.“

„Mě stačí rybník hejtman. Nebo rybník Horusický. Nebo Velký bolevecký rybník. Jakýkoli rybník z třeboňska, například“ zasnila se maminka.

„Z Třeboňska, lounska, či Berounska „ pravil tatínek. “Ale až příště. Ted’ všichni zajdeme na Starou rychtu a dáme si tam dobrou večeři.“

„A mě se s hospůdkama nevěří!“ dodal Jakob, jako by nic.